

Az országos honvédelmi bizottmány' elnöke

Kecskemét város Közönségének.

A' képviselőháznak folyó hó' 13-dikán kelt 's a' megyékhez szétküldött határozatát 's az ország' kormányának felhívását ide mellékelve azon megvárással küldöm e' Város' Közönségének, hogy tapasztalt hazafiúi buzgalmánál 's erélyességénél fogva magát azon határozat 's ezen felhívás' értelméhez tartva, ez értelemben köréhez képest híven közremunkáland. Kelt Debreczenben január' 16-dikán 1849.

a' honvédelmi bizottmány' elnöke

Kossuth Lajos m. r.

439 sz.

Kecskemét Város Közönségének.

Debreczen, január' 14-dikén 1849.

Az országgyűlés, a' nemzetet képviselő ezen legtvényesebb hatóság, Debreczenben székel.

Innen teljesíti a' magasztos kötelességet, magyar hazánkat védelmezni az enyészet ellen, mellyel a' zsarnokság nyíltan fenyeget. Védelmezni 's az igazságos Isten' segítségével meg is menteni.

Borúsak édes hazánk körülményei, de nehezebb idöket is élt már a' magyar; 's az nem lehet, hogy ezred éves életét ép'akkor veszítse el, midön a' szabadság' ifjú életével ajándékozza meg a' gondviselés.

E' város közönsége tudja, hogy a' magyar nemzet sem fel nem támadt a' királyi hatalom ellen, sem új szerzemények végett nem indított háborút.

Horvát, rác, oláh fellázzadt a' törvények uralma ellen, miket királyi eskü szentesített.

A' király maga a' végett hívta össze az országgyűlést, hogy gondoskodjék fegyveres erőről 's pénz-forrásokról ezen lázadás ellen, mellynek kárhóztatását az országgyűlés megnyitására leküldött királyi levelében, úgy maga mint egész családja nevében nyíltan és határozottan kimondotta.

De míg ez mondaték, alattomban a' leggyalázatosabb gyilkos pártütés szitogtató; 's midön ezt elég erősnek vélték, hogy a' magyar nemzetet semmivé tegyék, akkor rögtön a' pártütöket, rablókat, a' királyi kedves híveinek nevezé, királyi tekintélyével melléjük — a' pártütökhöz — állott; a' magyar nemzetnek azt mondá: ne merd magadat védelmezni, 's a' pártütés vezérének kezébe akará adni az ország feletti katonai zsarnok uralmat.

A' magyar nemzet csak nem lehetett olly oktalan, hogy védelem nélkül nyújtsa nyakát a' bárd alá.

Tehát az önfentartás természeti ösztönéből indulva — mellyet Isten még a' féregnek is megadott — védelmezé magát.

E' védelem terén vagyunk még ma is.

Soha az országgyűlés a' legkedvezőbb viszonyok között sem lépett az elbizakodás terére; soha sem mondott többet mint azt: „Védelmezzük a' nemzetet pártütés, lázadás, hitszegés ellen.“

Es — szögyen gyalázat! — ök támadják meg a' törvényt, lázadást támasztanak az országban, idegen fegyveres erővel rohanják meg az országot; 's még ök merik nemzetünket rágalmazni, hogy a' nemzet a' pártütő. — Borzasztó, halálatlan istentelenség!

A' király leköszönt, 's a' királyi ház egy mellék ágának ivadéka feláll, és azt mondja: „én vagyok császár és király“ — mind erről a' nemzetnek semmit sem szólnak, mintha a' magyar nemzet egy birka-nyáj volna, mellyet hire és tudta nélkül adni venni lehet, tetszés szerint.

Soha még Árpád idejétől, egy király sem mert ilyen dolgokat megkísérteni. Soha egy szabad, önálló, alkotmányos nemzettel illy botrányos játék nem üzetett.

Es az ifjú herceg, ki magát császárnak és királynak nevezi, első szavában nem azt mondja: „megtartom az alkukötést, mellyet őseim őseitekkel kötöttek; megesküszöm törvényeitekre, tegyétek fejemre sz. István koronáját“ — hanem egyetlen szava, mellyet mondott, ez: „nyakatokra küldöm seregeimet, 's fegyverrel foglalom el országotokat.“

Es még is az országgyűlés illy körülmények közt sem akará kísérletlenül hagyni a' békes kiegyenlítést.

Es mit felelték ajánlatára? letartóztaták emberi 's népjog ellenére az országgyűlés követeit, 's Windischgrätz kinyilatkozatá, hogy feltétlen megadást követel, elfoglalja katonai erővel az országot, 's katonai kormányt hozand be.“

Feltétlen feladás! ez annyi mint nemzeti halál. Mert kimondák az ausztriai miniszterek a' kremziri országgyűlésen, hogy Magyarországot kitörölnék az önálló nemzetek sorából, 's tartomány gyanánt olvasztandják be a' szabadságvesztett Ausztriába.

A' nemzetgyűlés, mellynek még lételet is tagadni meri a' bitor hatalom, ezen iszonyatos elbizakodásra a' nemzeti 's emberi önérzet indignatiojával felett.

A' zsarnok ellenség nemzetünk halálát kívánja a' béke béreül. Ennél nagyobb baj a' legrosszabb esetben sem érhetne.

Es az országgyűlés egy szívvel lélekkel elhatározá, hogy e' nemzet védeni fogja hazáját és országos önállását, életre halálra, még egy magyar él.

Az igazságos isten megáldandja a' kényszerített önvédelem harcában fegyvereinket.

Budapest elvesztése még nem veszíté el a' nemzetet.

Az országgyűlés együtt van. 120,000 ember áll fegyverben a' hazát megvédeni. Bem tábornok Erdélyben győzelemről győzelemre halad. A' nemzet seregei koncentrálnak. A' nép hű a' hazához és lelkesült, úgy a' Tisza vidékén, mint amott a' Dunánál.

Csak kitűrés és hűség a' hazához, és isten nem engedheti, hogy a' hitszegő zsarnokság diadalmaskodhassék Magyarországot ezredéves nemzeti életén.

A' HONVÉDELMI BIZOTTMÁNYTÓL

Az ország' kormány' tehát azon tántoríthatlan meggyőződéssel közli mellékletben e' város közönségével a' nemzet képviselőinek határozatát, hogy ezen városnak lelkes közönsége semmit sem fog elmúasztani, mit a' nemzeti hűség megkíván. — Ezen nemzeti és hazafiúi kötelesség alapján következők rendelkeznek:

1) A' törvényhatóságok netalán közeledő, vagy a' törvényhatóság területeit megszállott ellenségnek semminemű ellátást nyújtani és rendelni nem fognak, sőt úgy a' tisztviselő kart, mint a' törvényhatóság minden egyes lakóját eltűntandják, hogy az ellenséges hadseregnek szállásolás, élelmezés, elszállítás tekintetében segédkeztet ne nyújtsanak.

Ennek következtében a' nemzet iránti hűség kötelességénél fogva mindenki hazafiúi szoros tartozásának ismerje az élelmi szereket és takarmányt az ellenség elől eltakarítani, vagy ha eltakarítani nem tudná, megsemmisíteni. Fontolja meg kiki, hogy a' hol arról van szó: miszerint az élelmiszereket vagy eltakarítsa 's megsemmisítse, vagy ha ezt nem teszi, az ellenség kezibe fog kerülni: azt a' kételkedés által semmi esetre nem menti meg, 's csak azt eszközölte, hogy az ellenség kezibe kerülnék. Jobb tehát eltakarítani, jobb megsemmisíteni, mert ekkor az ellenség éhen veszend el, 's a' nemzet megmentetik; megmentetvén pedig becsületének lekötésével mindenkit biztosít, hogy az e'kint szenvedett károkat kamatostul együtt megtérítend.

A' nép győzhetetlen ha hazájához hű. Ha semmi mást nem tenne is a' nép, mint azon egyet, hogy az ellenségnek az élelmet lehetetlenné tegye, ezen egy dolog elég arra, hogy a' haza megmentessék.

2) Különösen megtiltatik pedig, hogy olly helyekre, mellyek az ellenség által elfoglalva tartanak, élelmi vagy akarmi más áru cikkeket bevinni, senki — hon árulási bűn súlya alatt ne merészeljen; a' ki ellenkezőleg cselekednék, és az ellenségnek bár miben is segéd kezét nyújtana, hadi törvényszék elé fog állíttatni, és mint honáruló büntettetni.

3) A' hivatalos, 's magán levelezések, vagy bármely érintkezés az ellenséggel hasonló vétek súly 's hasonló büntetés terhe alatt a' nemzet nevében tilalmaztatik.

Ha valaki az ellenségtől, bármely megbízást, bármely hivatalt elvállalni merészel, az a' törvény oltalmán kívül állónak nyilvánítatik; 's azt elfogni, 's a' legközelebbi rögtön itélő törvényszéknek átszolgáltatni mindenkinek nemcsak joga, de sőt kötelessége. 'S e' végett valamint minden sereg parancsnokok, 's rendes katonaság és szabad csapatok vezérei vérhatalmi joggal ruháztnak fel, úgy más részt minden rendezett tanács rögtönítelő bírósági hatósággal ruháztnak fel.

4) Minden törvényhatóság, mellyen az ellenség megszállott, vagy megszállani készül, ostrom állapotban levőnek nyilvánítatik; 's a' törvényhatóságoknak hazafiúi kötelességévé tételük, szabad csapatokat alkotni, mint a' népfelkelést megszervezni, 's úgy a' szabad csapatokat, mint a' népfelkelést a' legközelebb működő nemzeti seregek vezérének, vagy várak parancsnokának utasításai szerint a' haza védelmében közredolgozásra alkalmazni.

5) Minden törvényhatóság a' közadót 's a' haza védelmére áldozott magánajánlatokat, akármennyűek legyenek, vagy a' mennyiben helyzetök 's összeköttetésük engedi, az ország központi pénztárába, Debreczenbe, vagy pedig a' közelében működő tábori kormánybiztos kezébe, avagy pedig vidéki közelség szerint Munkács, N. Várad, Szeged, Eszék, Pétervárad, Komárom, Lipótvár 's az ország kezeiben levő más akármely erősség parancsnoksághoz szolgáltatassák be; az álladalm mindennemű javait pedig hasonló módon biztosítsák.

6) Az ellenség minden mozdulatait a' legéberebb figyelemmel kísérve 's kísértetve, annak minden lépéseiről az ország' kormányát 's a' vidékükbeli nemzeti seregek vezéreit 's várparancsnokait tudósítassák, 's az ellenségnek előőreit, kisebb csapatait, a' nép legyőzhetetlen erejével megtámadatva, előhaladását, az utak, hidak, átjárások akadályozásával nehezítve, annak előrenyomulását vagy koncentrációját mindenmódon gátolják.

7) A' törvényhatóságok állítsák ki még hátralévő ujoncaikat, részint a' Királyhágon túliakat Bem tábornok úr rendelkezése alá, a' Tiszán innenieket részint a' miskolcz-tokaji táborba, részint Debreczenbe; a' Tiszántúliakat Debreczenbe, Nagyváradra, Aradra vagy Szegedre; a' Dunán innenieket Szegedre, Komáromba, vagy az ott táborozó nemzeti hadsereghez; a' Dunán túliakat pedig vagy Eszékre, vagy Komáromba, 's a' Dunán túl táborozó seregvézének rendelkezése alá bocsássák.

Ezek a' kormány' részletes utasításai, mellyekhez általában azon figyelmeztetés járul: eszközöljék, hogy a' népek méltó haragja isten boszúja gyanánt szállongja körül az ellenséget; a' kormánybiztosok és csapatvezérek folytassák működéseiket; a' város közönsége a' nemzet becsületének lekötése mellett biztoson kárpótlást minden köréért, mellyet akár egyesek, akár egész közönségek hazafiúi hűségök miatt szenvedhetnek; és tartsák fel kebleikben és ápolják a' népben a' hazaszeretet szent érzeimet, és ha mindenki kötelességét teljesíti, az ellenség ephemer előnyomulása nem veend tartós diadalt hazánk szent szabadságán.

A' kormány elvárja, hogy e' város közönsége biztos futárok által fentartandja a' kormány' hivatalos értekezést.

Kelt Debreczenben január 16-dikán 1849.

Az országos honvédelmi bizottmány

Kossuth Lajos m. r. elnök.